

Tuần Báo Vô Vi

17 tháng 10 năm 2021

Số 573

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Muốn bỏ tranh chấp thì phải làm sao?
- 2) Thông hiểu là gì?
- 3) Những gì gọi là chiều sâu?
- 4) Siêu việt là gì?
- 5) Muốn đạt tới đại thanh tịnh thì phải làm sao?
- 6) Buông bỏ tất cả thì xã hội sẽ tệ liệt thì phải làm sao?
- 7) Đại nguyện là gì?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Atlantic city, 28/12/03 1) Hỏi: Muốn bỏ tranh chấp thì phải làm sao? Đáp: Thưa muốn bỏ tranh chấp thì phải thông hiểu. Kệ: Thông hiểu sự việc tự đầu tranh Thức tâm tiến hóa tự giao hành Hành thông đời đạo quy giềng mối Uyển chuyển quang minh đạo với đời.	Atlantic city, 29/12/03 2) Hỏi: Thông hiểu là gì? Đáp: Thưa thông hiểu là phải biết rõ chiều sâu của sự việc. Kệ: Động tịnh hiểu rõ chiều uyển chuyển Cảm minh đời đạo chẳng lo phiền Quy nguyên giềng mối rõ chơn truyền Chuyển biến vô cùng chẳng có yên.
Atlantic city, 30/12/03 3) Hỏi: Những gì gọi là chiều sâu? Đáp: Thưa chiều sâu là siêu việt. Kệ: Thanh tịnh giác tâm tự tiến thâm Quy nguyên nguồn gốc giải thông tâm Hướng về thanh nhẹ muôn đời kiếp Giải quyết mê lầm tự tiến thân.	Atlantic city, 31/12/03 4) Hỏi: Siêu việt là gì? Đáp: Thưa siêu việt là đại thanh tịnh. Kệ: Đại thanh tịnh mới giải yên thời Tiến hóa thâm sâu tự thức lời Quý tướng Trời cao hội hợp thời Bình tâm thực hiện đạt tâm lời.
Atlantic city, 01/1/04 5) Hỏi: Muốn đạt tới đại thanh tịnh thì phải làm sao? Đáp: Thưa muốn đạt tới đại thanh tịnh thì phải buông bỏ tất cả thì mới đạt được. Kệ: Hoàn toàn buông bỏ sẽ thành công Giải quyết tương thân đạt một lòng Quý tướng Trời cao tự tiến tông Quy nguyên thanh tịnh đạt thông dong.	Atlantic city 02/1/04 6) Hỏi: Buông bỏ tất cả thì xã hội sẽ tệ liệt thì phải làm sao? Đáp: Thưa dứt khoát sẽ thành. Kệ: Thành tâm tu sửa sẽ tiến lên Dứt khoát tu tâm đạt đạo nền Quý tướng Trời cao không giới hạn Trì tâm tu luyện tự khai mãn.
Atlantic city, 03/1/04 7) Hỏi: Đại nguyện là gì? Đáp: Thưa đại nguyện là muốn xây dựng cho chung. Kệ: Đại nguyện vô cùng tâm phát triển Khai thông trí tuệ tự minh hiền Tâm hành chơn pháp tự gieo duyên Dứt khoát cùng tu tự tháo yên.	

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Mẫu Ái 13 (tiếp theo)

...

Cho nên, càng ngày chúng ta càng xét trong thâm tu thâm tiến của nội tâm. Các bạn trong giờ thiền giác, sau rồi các bạn thấy thế nào? Thấy nhẹ nhàng, thấy vui vẻ, thấy mình được tiến bộ, thấy mình tự chứng ngộ sự phát triển của nội tâm. Nhờ sự dày công hành pháp của chúng ta, chúng ta mới thấy rõ. Cho nên, không bao giờ bị hoang phí trong sự công phu của các bạn đâu. Các bạn càng ngày càng công phu nhiều, càng thực hiện càng tu càng niệm Phật thì các bạn thấy ổn định biết là bao nhiêu.

Các bạn xem, bao nhiêu người đã được cơ hội này? Chưa được! Rất ít! Vì họ đang sống trong sự động loạn đắm mê, trong mê và chấp đó thôi! Chuyện đời, việc gì xảy ra đưa đến phỉnh họ, họ cũng mê. Rồi họ muốn có việc đó, họ chấp, họ bảo vệ chuyện bất chánh, kêu bằng chấp. Họ không chịu hòa tan trong hư không để tìm tâng sự tằm tối và khai triển sự tằm tối đó đi tới sự sáng suốt. Cho nên họ bị chậm trễ, họ chấp, họ mê, họ đau khổ, họ buồn tui.

Chúng ta đã có cơ hội ngồi chung với nhau để đàm đạo và thương yêu. Thương yêu không phải là dùng tay dùng chân, mà các bạn đang dùng thanh diện bao bọc lấy nhau, ôm lấy nhau, thương yêu, xây dựng, lần đưa tới cảnh thức giác, giải mê trợn vẹn, sáng suốt để hướng thượng, nhiên hậu chúng ta mới cộng tác với Đấng Cha Lành, thực hiện sợi dây tình thương và đạo đức. Từ cảnh Trời đại định hư không đem xuống thế gian động loạn, vẫn đem tia sáng tình thương và đạo đức vào xâm chiếm nội tâm của những phần hồn ô trược dâm loạn và biến những phần hồn đó tiến tới sáng suốt đời đời. Thì việc làm cao quý, việc làm vĩ đại kiên cố đó, chúng ta phải trì chí mới thực hiện được.

Các bạn thích việc đó không? Tôi tin chắc rằng mọi người đang thích và đang muốn thực hiện trọn lành lời kêu gọi của Đấng Cha Lành, để thực hiện đại gia đình của căn khôn vũ trụ đã tạo ra một của cải vô

cùng tận là tình thương và đạo đức. Càng ngày các bạn tu được giải nghiệp của nội tâm, rồi các bạn thấy của cải của các bạn là gì? Của cải của các bạn là tình thương và đạo đức. Các bạn nắm được sự sáng suốt, tình thương và đạo đức của Thượng Đế đã và đang vì bạn ngày đêm luân chuyển thì các bạn mới có cơ hội hội ngộ với Ngài. Vốn của Ngài xài không hết là tình thương và đạo đức. Sự thương yêu của Ngài không bao giờ dứt với chúng ta, nhưng mà chúng ta dứt khi chúng ta rước sự động loạn và bỏ quên Ngài mà thôi. Tội đó chúng ta nên nhìn nhận.

Các tôn giáo thế gian cũng khuyên người ăn hiền ở lành và hiểu biết mình hơn, sửa tâm trí mình hơn, đem lại sáng suốt hòa cảm với các nơi các giới nhiều hơn. Cho nên hằng tuần, chúng ta có cơ hội đàm đạo trong giây phút thiêng liêng thương yêu, quý trọng, hòa cảm để hiểu mình. Chọn đường đi đứng đắn để đi tới cái cảnh vô cùng tận mà hồng ân ban rải, mở cửa cho chúng ta tiến tới.

Chúng ta nên mạnh dạn tiến tới để đón lấy và học hỏi. Nhiên hậu, mới hòa hợp với cảnh đời đời sẵn có. Cảnh tạm ở thế gian là thể xác chúng ta đây. Chúng ta đã minh xác rõ ràng nó là tạm mà thôi, còn cái tình thương đạo đức mới là đời đời. Cho nên, các bạn cố gắng thực hiện nay một chút, mai một chút, rồi các bạn mới rõ lời nói của tôi. Dù tôi còn sống một giây phút gần các bạn và một ngày kia xa các bạn đi nữa, các bạn cũng thấy phải làm điều đó các bạn mới có, còn nếu các bạn không làm thì không bao giờ có. Phải thực hiện ngay trong giây phút bây giờ và thực hiện mãi mãi đời đời kiếp kiếp.

Cảm ơn các bạn.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY

V N, ngày 19/12/1999

Kính thưa Thầy,

Trước tiên gia đình con kính lạy tạ ơn Thầy đã cứu vợ con được thoát nạn vì bệnh xuất huyết não. Ngay hôm điện thoại được nghe âm thanh của Thầy dạy bảo cho đến hôm nay, bệnh tình của vợ con được khôi phục lại rất nhiều, vài ngày nữa sẽ được ra viện. Về nhà suốt ngày đêm, vợ con vẫn để nghe băng niệm Phật của Thầy và nhớ niệm theo cho thần kinh luôn ổn định.

Về phần con thì tu hành lờ dờ. Con đã bỏ gián đoạn suốt hơn mười năm lo chạy theo tiền tình danh lợi cho đến năm rồi (1998), vào một ngày buồn bã, con ngồi đọc lại bức thư của Thầy gửi cho con vào năm 1988 tại Réunion. Đọc lại bài thơ con đã khóc suốt mướt vì quá đúng với tâm trạng của con. Hiện tại con đang sống với vợ và hai đứa con gái, một đứa 28 tuổi và một đứa 25 tuổi. Riêng con lại có thêm một người đàn bà khác và một đứa con gái được 10 tuổi, mà vợ con và hai đứa con gái của con không nhìn nhận đứa nhỏ này.

Kính thưa Thầy, lúc con quyết tâm tu lại thì mọi sự đã lờ dờ rồi, con thật vô cùng đau khổ mà không biết phải làm sao cho trọn. Con kính Thầy chỉ cho con một con đường đi đúng để lương tâm con không còn ray rứt nữa. Vì con mới tu nên chưa có được ấn

chứng nào để trình lên Thầy, con cảm thấy xấu hổ lắm, uống công ơn Thầy đã hết lòng dạy dỗ cho chúng con từng ly từng tí. Con xin tạ tội trước Thầy và xin lạy Thầy ba lạy.

Con kính chúc Thầy thân tâm an lạc.

Con,
N C B

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

F V, ngày 20/1/ 2000

C B,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 19/12/1999 được biết vợ con đã thuyên giảm sau khi được nghe qua âm thanh của Thầy qua điện thoại và vợ con vẫn nghe băng niệm Phật của Thầy, và con đã cảm động khi đọc lại bài thơ mà Thầy đã gửi cho con. Khóc vì bỏ tu, nay con định tu trở lại thì phải dứt khoát, chọn một con đường tâm linh thay vì ôm sự tham dục thể xác. Xác là tạo sóng song mê động loạn, tham dục và tự đọa.

Chúc con vui tiến trong dứt khoát.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Paris, ngày 17 tháng 10 năm 1993

ĐẠI HỘI KỶ QUAN

Đại Hội chung vui thức bạc bàn
Thiên nhiên hùng vĩ chuyển khai màn
Trời cao núi đẹp toàn thân tuyệt
Hơn hở trong lòng quý cảm an.

Chung vui huynh đệ bạc bàn,
Chơn lòng tự thức cảm an cảm hòa.
Cần khôn vũ trụ một nhà,
Thương yêu cùng dự chan hòa tình thương.
Đông Tây Nam Bắc bốn phương,
Cùng chung mở hội cùng thương quý Trời.
Về đây tham dự mở lời,
Bàn bạc sự thật có Trời dựng xây.
Tuyệt rơi bao phủ hằng ngày,
Biến thành núi tuyết đẹp thay của Trời.
Nhìn xem thốn thức thành lời,
Trí tâm thanh nhẹ cảm đời an vui.
Nguyện lòng thực hiện rèn trui,
Giúp hồn tiến hóa an vui kiếp này.
Về Trời mới thật là hay,
Kỳ công tu luyện đêm ngày thực thi.
Chẳng còn mê chấp tự ghi,
Lui về thanh tịnh an vi tiến hành.
Hương về giới cảnh vô sanh,
Trời ban tình đẹp thực hành đến nơi.
Xứ ta là xứ của Trời,
Không còn tranh chấp hợp thời tiến thẳng.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả *Tỳ Kheo Thích Minh Châu*

CHƯƠNG I
4.06 PHẨM ASIMSA

54. CHUYỆN TRÁI CÂY (Tiền Thân Phala)

Cây này không khó leo...,

Câu chuyện này, khi ở tại Kỳ Viên, bậc Đạo Sư đã kể về một nam cư sĩ giỏi về trái cây. Truyền thuyết nói rằng, một điền chủ trú ở Xá Vệ mời chúng Tăng với Đức Phật là vị dẫn đầu ngôi trong ngôi vườn của mình, cúng dường cháo và bánh xong, điền chủ bảo người giữ vườn:

- Hãy đưa các Tỳ kheo đi bộ trong vườn và cúng dường các loại trái như xoài...

Người làm vườn vâng theo lời dặn, đưa chúng Tỳ kheo đi bộ trong khu vườn, nhìn lên cây, và biết trái này còn sống, trái này hơi chín, trái này thiệt chín. Điều gì kẻ ấy nói đều đúng như vậy. Các Tỳ kheo thưa với đức Như Lai:

- Bạch Thế Tôn, người giữ vườn này thật giỏi về các loại trái cây. Đứng dưới đất nhìn lên cây, kẻ ấy biết trái này còn sống, trái này hơi chín, trái này thiệt chín.

Bậc Đạo Sư nói:

- Nay các Tỳ kheo, không phải chỉ có người giữ vườn này giỏi trái cây. Trong quá khứ, cũng có những bậc hiền trí giỏi về trái cây.

Nói vậy xong, bậc Đạo Sư kể câu chuyện quá khứ.

Thuở xưa, khi vua Brahmadata trị vì ở Ba-lanại, Bồ Tát sanh vào gia đình một triệu phú, khi lớn lên, làm nghề đi buôn với năm trăm cỗ xe.

Một thời, Bồ Tát đi đến một ngôi rừng rất lớn, đứng ở đầu rừng, họp đoàn người lại và nói:

- Trong rừng này có những cây độc. Phàm gặp những lá gì, bông gì, trái gì mà trước kia các người chưa từng ăn, chớ ăn trước khi hỏi ta.

Bọn họ vâng theo lời dặn và đi vào rừng. Đầu rừng có một cửa làng, tại đấy có một cây gọi là cây Kimphala. Thân cây, cành cây, lá cây và trái của cây màu giống như cây xoài. Không những chỉ về màu sắc, hình dáng, mà cả về mùi thơm và vị ngọt, các trái sống và trái chín đều giống như trái xoài. Nhưng nếu ai ăn chúng, thì giống như thuốc độc, lập tức bị chết ngay.

Một số người tham ăn đi trước, tưởng đó là cây xoài, bèn ăn trái. Một số khác quyết định hỏi người trưởng đoàn lữ hành rồi mới ăn, họ cầm trái cây trong tay và đứng chờ. Khi vị trưởng đoàn lữ hành đến, họ hỏi có thể ăn những trái cây ấy không. Bồ Tát biết rằng cây ấy không phải cây xoài, nên nói:

- Cây hình dáng giống cây xoài này là cây độc, chớ ăn!

Sau khi ngăn chặn họ, Bồ Tát làm cho những người đã ăn phải nôn ra, và cho họ uống bốn loại mật để chữa họ lành bệnh.

Lúc trước, dưới gốc cây này, đã có những đoàn lữ hành đến tạm trú, ăn những trái cây độc mà họ tưởng lầm trái xoài và mạng chung. Ngày sau đó, dân làng đi ra, thấy những người chết,

liền cầm chân họ, quăng vào một chỗ kín, lấy tất cả sở hữu của họ với các cỗ xe rồi đem đi.

Ngay vào ngày đoàn lũ hành này mới đến, dân làng nghe tin có người trúng độc. Lúc trời mới rạng đông, họ vội vàng đi đến gốc cây ấy, và nói với nhau:

- Các con bò sẽ là của ta, cỗ xe sẽ là của ta, hàng hoá sẽ là của ta!

Khi thấy cả đoàn người ấy còn lành mạnh, họ liền hỏi:

- Làm sao các ông biết cây này không phải cây xoài?

Họ trả lời:

- Chúng tôi không biết. Nhưng trưởng đoàn lũ hành của chúng tôi biết.

Dân làng đến hỏi Bồ Tát:

- Thưa bậc hiền trí, làm thế nào ngài biết được?

- Có hai điều báo cho ta biết, Bồ Tát đáp.

Rồi Bồ Tát đọc bài kệ:

*Cây này không khó leo,
Không xa làng bao nhiêu,
Do vậy nên ta biết:
Cây này quả không tốt!*

Sau khi thuyết pháp cho đại chúng, Bồ Tát đi đến chỗ an toàn.

Bậc Đạo Sư nói:

- Nay các Tỳ kheo, như vậy thuở xưa các bậc hiền trí cũng giỏi về trái cây.

Sau khi thuyết pháp thoại này và kết hợp hai mẫu chuyện, bậc Đạo sư nhận diện Tiền thân như sau:

- Thời ấy, đoàn lũ hành là hội chúng Đức Phật, còn người trưởng đoàn lũ hành là Ta vậy.

(còn tiếp)

